

עין מושפט
גד מצוה

יא א ב ג
ד ה ו
ז ח ט
י י"א י"ב י"ג
י"ד י"ה י"ו
י"ז י"ח י"ט
כ כ"א כ"ב כ"ג
כ"ד כ"ה כ"ו
כ"ז כ"ח כ"ט
ל

י ד ו י"ו פ"ה מלכות תרומות הלכה יח (שער) י"ד קטן שלם ענף גן: ב זו ז ח י"ח פ"ה מל' מעשר הלכה יד טו"ט: ענף ע: ב זו ח י"ח פ"ג מל' תרומות הלכה ז:

יז ט י"ח פ"ה מלכות תרומות הלכה י ו ואלך מ"ד (טו"ט) שם ענף גד ואלך מ"ד):

—

שיטה מקובצת

א ב כי פליגי בנזן בר פ"ה בשך ונגל שנתפח אסיפא קאי בר ולא נהירא דאיכ אבאי שני בלישניה לינני בכולו בתפחא או כרלו בתנמק רפי (בשר) [והרי] דכולי מנחי בסוף איורי ונגל שנתפח משערינן כמות שווא עתה לרבי יוחנן דאורייתא ולר"ל דרבנן וסיפא דתנמקן אוליין בהר השתא אפי' (דרבנן) [ומרבנן] ופלוגתא דריי' דרשב"ל בעלמא היכא דצקת וזוהר וזפת. תרי"ז. [עד] כתוב כי פליגי פ"ה דלא [איכא מחלוקת] בייניהו [בפירושא דרמתינן] אלא כולו [דיל דיל] כמות שווא משערינן ובשר ונגל שנתפח בטמאה כמו שווא [בשערי] כיון דאית בה [בשערי] ובשר זקנה שנתפח [מתוקן] וסמיכא אלא [בשערי] אלא קיימא אלא בעלמא. תרי"א: א יא אמרת בשלמא לבמות שחן משערינן שפיר. ואי' תימא דהא קניא דאסיק רבה דכל דמיא דעביק חיה הדי בה חא חיל ביה ויהי דהא יא אמרת בשלמא חאא לחקשת רבהו והי' א' אמרת בשלמא לבמות שחן משערינן ודלא כרבה ניהא אלא אי אמרת אחת לרבה משערינן ודלא כרבה ניהא אלא אי אמרת אחת לרבה אי שקת דתריהו. תרי"ז: א אלא תחא בתריה גדולה ג' לעיל כמו שחן וסיפא ניהא ורישא דהי' יתי לא אוכפת לן דתריה גדולה ניטלת באומר ומוהר להרבות ובהנני א' וסיפא ניעין ויהי דלא חיל ליה קשה מדי סמיכא אלא האמת הוא דכיון דבתרומה גדולה חיטת אחת פוטרת כל תריה: ו' ואבא אלעזר בן במלא ר' אבא לאבא אלעזר בן במלא ר' אבא אשכח את דתן המרבה במעשרות אלא במעשר ראשון חזי וביס כבודות קאמר ר' יוסי דמעשר בתיה ניטלת באומר קאמר סבר לה כאבא אלעזר בן במלא ותיקשקש חזא בהמה לעשר אבא ר' אלעזר בן במר דניטל באומר וי"ל דאשכחא במעשר שני ובמעשר עני ימי בנזן שלא נהניין להפריש אלא אחד ועל בידו כשיש. תרי"ח: פן בשם שתרומה גדולה ניטלת באומר ובחשבה. בתם נקט [ומחשבה] דוחשבה גבי תרומות מעשר חביב ואמר ר' יצחק גרשין אלא מאמר והכי מיתניא בהוסתאמא וזמן נמי בפ"ק דתרומות אין תורמין לו במדה בר' אלא מאמר קצת שעת רבפי' ד' דמס' תרומות חזי המנה בר' ואומר ר"י דמקשה בירושלמי ומשני כיון בתרומה גדולה כאן בתרומה מעשר פ"י היאה הדמנה ואי' כמאן אתיא היאה הדמנה אי כרבנן חא סברי

גד:

אלא
הבא בתרומת מעשר עסקינן.

לה הכי אכל הוא הדין במעשר ראשון דמקיש נמי אכא אלעזר בן גומל דליתא צפרק מעשר זהמה (בכורות דף נח:): בשם שתרומה גדולה נישלת באומר.

אומד דחיתה אחת פוטרת את הכרי כדכתיב (דברים יח) ראשית דגך אלא לפי שנתנו זה חכמים שיעור שייך זה אומד ותרומת מעשר יש לה שיעורא מדאוריית' כדכתיב (במדבר יח) מעשר מן המעשר ל' דלענין זה ודאי לא מקשינן שתפטור זה חיתה אחת אלא כס דמתכיון מוסף ל' לענין שפיר מתרומה (ו גולה):

נישלת באומר. מזה לעשות מאומד דמתוך שירא שלם לפחות נוטל צעין יפה ובמוספתא גרסינן אלא מאומד וכן [וא] פ"י ר"מ ותנן בפ"ק דתרומות אבאי שני בלישניה לינני במשקל ולא זמנין וכן בתרומת מעשר ואמרינן עלה בירושלמי מני אכא אלעזר בן גומל מנין שאין מורמין לא במדה כי' ואי' צסוף כל הגט (גיטין דף ל:): דמפרש רב זשי בן שרלש שאמר לזן לוי כך אמר לי אכא מעשר יש לך צדי או מעשר לאצין צדי חוששין לתרומת מעשר שזו כיון דלא קיין לא מתקן לן צנל הצית כור מעשר יש לך צדי או כור מעשר לאצין צדי אין חוששין לתרומת מעשר שזו כיון דקיין מקוין תקניה ככא אלעזר בן גומל דמקיש תרומת מעשר לתרומה גדולה וש' צנלש שאמר לתרוס תרומת מעשר כמו שיש לו לתרוס תרומה גדולה והשתא א"כ צרישא נמי אע"ג דלא קיין (אמאי) לא ניוחס לתרומת מעשר שזו דלמרינן מאומד מורד דמלוה מאומד יש לומר דלא אורחיה דצע"צ לעשות מאומד תרומת מעשר מפני תרעומת כהן ולוי אם יטעה באומד שלו ואי'ת הא תנן בתוספתא תרומות פ"ד ההונה משונה והמודד משונה ממנו והשוקל משונה משלשמן ובירושלמי מקשי לה בפ"ק דתרומות ומשני כאן לתרומה גדולה כאן לתרומת מעשר (ו) ומני אכא אלעזר בן גומל אומד מנין שאין מורמין לא במדה ולא במשקל ולא זמנין מ"ל (במדבר יח) ונתת לכל תרומתכם והתרומתם במחשבה אתה תורס ואי' אתה תורס במדה ובזמנין פירוש הדיא דלין מורמין בתרומה גדולה דלכולי עלמא מזהות באומד והדיא דהמונה משונה בתרומת מעשר וצרינן ושא דמיימי ברייתא דאכא אלעזר לאשמעינן דפליגי בתרומת מעשר ואי' דבירושלמי אמרי' אהיא דהמונה משונה ממני הוא משונה אמר צב הווא מן המורס מאומד משמע דמאומד הוא תרומה אלא דהמונה משונה וקאמר נמי התם א"כ הייל ממני' אמרין כן והשוקל משונה משלשמן פירוש מכלל דליכא שלשה צר משוקל וצתר הכי קאמר ר' חנינא תימאר בשלשמן ולית ש"מ כלום ואי לרצנן ליהדכו אין תרומת מעשר מאומד ואי ככאא אלעזר בן גומל הא אמרין דמזהו לעשות מאומד ונראה לפרש דלאכא אלעזר בן גומל נמי לא לפי אלא דמועיל מאומד ולא שתהא מזה מאומד והשתא הא דמשני בירושלמי כאן בתרומה גדולה כאן בתרומת מעשר היינו ככאא אלעזר בן גומל וניחא השתא הא דמיימי עלה צרייתא דאכא אלעזר בן גומל אי נמי

מודו רצנן לאכא אלעזר בן גומל דמאומד היא תרומה אכל אין מזה לעשות מאומד ואי'ת ויהי שרי לרצנן לעשות מאומד א"כ הוא ליה מרבה על המעשר וי"ל דהיינו כשמרבה במתכיון אכל כשמתכיון לאומד יפה לא חשיב מרבה ומיהו מדשריא הכא לאכא אלעזר בן גומל תאנים על הגרוגרות זמנין אע"ג דהוא ליה מרבה מעשרות במתכיון משמע דכל מה שיראה להרבות נחשב עין יפה ונראה דלית ליה לאכא אלעזר בן גומל מרבה מעשרות דהא מעשר ראשון נמי איתקש דלתרומה כדאמרין (דף נח:): ולא משכחת לה אלא במעשר עני או במעשר שני דהנהו לא איתקוש דלא איירי אלא במעשר ראשון דקאמרין התם ומעשר קרייה רחמנא תרומה כדכתיב (במדבר יח) כי את מעשר בני ישראל אשר ירימו לה' תרומה נתמי' ללוים לתלה: **בך** תרבות מעשר נישלת באומר ובחשבה. עיקר מחשבה בתרומת מעשר כתיבא אלא נקט הכי משום דפשטיה דקרא משמע דמתרומה גדולה יליף דקרא בתרומת מעשר של לויס כתיב והכי משמע ונחשב לכל במחשבה תנו לו תרומת מעשר מן הגורן כגון מן הגורן כאותה תרומה שניטלת מן הגורן דהיינו תרומה גדולה ונראה דרצנן לא פליגי אמחשבה ובאומד דוקא פליגי אם תמלא לומר דפליגי שמא יש שום טעם דלא מוקמי' מחשבה אתרומת מעשר אע"ג דכתיב בגופה כדאשכחן לענין מוקף צפ"ב דתרומות דלמר בירושלמי דכל התורה כולה למידה ומלמדת חוץ מתרומת מעשר שמלמדת ואינה למידה דבתרומת מעשר כתיב ממנו מן

משום דקמי' מורמין מוקי לה הכי אכל הוא הדין במעשר ראשון דמקיש נמי אכא אלעזר בן גומל דליתא צפרק מעשר זהמה (בכורות דף נח:): בשם שתרומה גדולה נישלת באומר.

א כי פליגי *בנזן שהיה בו כשיעור וצמק וחזר ותפח דמר סבר יש דיהוי באיסורא ומי איכא למ"ד דיש סבר יאין דיהוי באיסורא ומו איכא למ"ד דיש דיהוי באיסורין והתנן ‏בכרציה אוכלין שהניהיה בחמה ונתמעטו וכן כוית מן המת כוית מן הנבלה וכעדשה מן השרץ וכוית פיגול וכוית גזר וכוית חולב שהורין י‏יאין חייבין עלהיה משום פיגול וחלב ה‏הניחן בשמים ותפחו טמאין וחייבין עליהם משום פיגול ונותר וחלב תיובתא למ"ד יש דיהוי באיסורין תיובתא תא שמע ‏ג‏ה‏תורמין תאנים על הגרוגרות במנין ‏ג‏א‏י‏אמרת בשלמא לבמות (ה) שהן משערינן שפיר אלא אי אמרת כמות שהן הוה ליה מרבה במעשרות ‏ג‏ה‏המרבה י‏במעשרות פירותיו מתוקנים ומעשרותיו מקולקלין אלא מאי לבמות שהן אימא סיפא גרוגרות על התאנים במדה אי אמרת בשלמא כמות שהן שפיר אלא אי אמרת לכמות שהן מרבה במעשרות הוא ‏ג‏א‏לא הכא בתרומה גדולה עסקינן ורישא בעין יפה וסיפא בעין יפה היא אי הכי אימא סיפא א"ר אלעזר בר' יוסי אבא היה נוטל עשר גרוגרות שבמקצוע על תשעים שבכלכלה ואי בתרומה גדולה עשר מאי עבדתיה אלא הכא בתרומת מעשר עסקינן י' ואבא אלעזר בן ג'גומל הוא י'דנתיא אבא אלעזר בן גומל אומר י'ונחשב לכם תרומתכם בשתי תרומות הכתוב מדבר אחת תרומה גדולה ואחת תרומת מעשר ‏א‏י‏בשם ה‏שתרומה גדולה נישלת באומר ובמחשבה כך תרומות מעשר ה‏ניטלת באומר ובמחשבה

לא מחזקי אלא פלגא קבא ואשמכ דלא מעשר אלא חד מן כ': **אמרם בשלמא כמות**. שהגרוגרות עכשיו משערינן ולא איכפת לן ממאי דהוו מעיקרא: **שפיר**. דהא תורס קב על תשעה קצין: **אלא אי אמרם לכמות שסיו מרבה במעשרות הוא**. דאי הוו תאנים הוא כהאי קב גרוגרות שני קצין: **תרומה גדולה**. ניטלת צעין יפה דלא נתנה מורה זה שיעורא ומדאורייתא חיתה אחת פוטרת הכרי' ורבנן אומרין עין יפה אחד מארצעים צינונית אחד מני' עין רעה אחד מששים) אלאמ' ניטלת צעין יפה (א): **רבי אלעזר בר רבי יוסי**. אחא ליפליוגי דאפילו גרוגרות מורמין על ב' תאנים זמנין דקציריה ליה לבמות שהיו משערינן י' דלא ממעט מעשר **מקצוע**. כלי י' ד' תאנים צו הגרוגרות ועל שם כלי קרי להו קציעות **ב' בכמה דרובין: שכלכלה**.

תאנים לחים: **בשסו תרומות הכסוח מדצר**. דהכי משמע האי קרא דכתיב בתרומת מעשר דלויס ונחשב לכל כלומר' במחשבה טעלו תרומת מעשר כגון מן הגורן כאותה תרומה שנטלת מן הגורן דהיינו תרומה גדולה אלאמ' שמי תרומות כתיבי כהאי קרא ונהאי קרא נפקא לן אתרתייהו דניטלות במחשבה ובאומד דונחשב אתרתייהו קאי: **באומר**. שאם יש לו פירות הרבה אין לרין למדוד אלא באומד יטול אחד מחמשים: **במחשבה**

לא אפריש מעשר אדעתא למיפטור ההוא טופיינא ומקולקלין ניהו דטבל וחולין מעורבין: ואלא מאי לבמות שחן אימא סיפא. אלא אי אמרת לבמות שחן והני גרוג' חזין לוח כאילו הוו תאנים אישתבן דבהא מדה של גרוגרות איא תרתי דתריה וזהו לך כמות שחן ודקא אמרת הוו לוי מרבה: בעין יפה עסקי' דעין יפה תורס א' מ': שבמקצוע. כלי מעשיין בו הגרוגרות: צ' שבכלכלה. תאנים שלא יבשו: ואי קשיא דהיי' שלא מן המקור חן הא קשיא שסובכין הכלים זה על זה: כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומר ובמחשבה שנתון עיניו צמד זה של גרור ואוכל צמד אחר ויכול לאומד בדעתו כמה סאין יש בו דכתיבי ונחשב לכל תרומתכם כדגן מן הגורן זו תרומה גדולה:

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות

כי פליגי כו'. ובשר העגל שנתפח אסיפיה קאי שחור לכמות שהיה בשר זקנה ו' שנתמעט אמילעיה קאי והכי קאמר אע"ג שנתמעט ו' כשיעור' שיש צו עכשיו משערינן (ו) וסאולין וכצר הוא צהן נמי האי שיעורא ומומיצב מדאורייתא ולא אמרינן בשעה שנתקנו דמחו מאיסוריהו והוא ליה כמי שלם היה צו מתחילה והשתא ח' איתא ופטור מדאורייתא ורבי שמעון וריש לקיש כברי יש דיהוי צאסורין וכיון דלידמי אידעי ולא יקבל עוד טומאה מדאורייתא אלא מדרבנן: **טסורין**. קאי אאכולין ומת ונבילה ושרץ: **ואין חייבין**. קאי אנותר ופיגול וחלל: **הניחן בשמים**. לאלו עמזן לאחר שנתקנו: **תורמין**. לאו מדרמה: **ממש** אלא מעשר: **תאנים**. לחים.

גרוגרות תאנים יבשים שנתקנו וכוזו': **זמנין**. עשר תאנים על תשעים גרוגרות אכל צמדה לא משום דהוי **א** ממעט צמעה לגבי מנין דכי מנית להו לגרוגרות דחולין ולתאנים דמעשר לא משתמח' א' צנל עשר גרוגרות דחולין חדא תאנה דמעשר דכלי דמחזקי מלאה גרוגרות לא מחזקי טיפ דמי' מנ' תאנים: **אי אמרם בשלמא לכמות שסיו**. גרוגרות מעיקרא כשהן לחין משערינן שפיר **א** תאנים (ו) מתאנים תריס אלא אי אמרת כמות שחן השתא משערינן הוה ליה מרבה במעשרות לגבי מדה דהיינו עשרה תאנים דתרומה מחזקי קבא ו' גרוגרות לא מחזקי אפילו חמשה קצין והוה אחד מחמשה: **המרבה במעשרות**. תורס מן הכרי מורד ארבעת קצין לחולין והחמישי למעשר: **מעשרותיו מקולקלין**. טבל ומעשר מעורבין דחאי קב החמישי הוי מעשר וסויזי הוי טבל כשאר תבואה וצבאי **גרוגרות** הם **התאנים צמדה**. שכל

זמנין משום דממעט במעשר לגבי מדה דאי כייל ל' תאנים מחזיקין תשעה קצין וכי כיילת עשרה גרוגרות מדה דאי כייל ל' תאנים מחזיקין **אמרם בשלמא כמות**. שהגרוגרות עכשיו משערינן ולא איכפת לן ממאי דהוו מעיקרא: **שפיר**. דהא תורס קב על תשעה קצין: **אלא אי אמרם לכמות שסיו מרבה במעשרות הוא**. דאי הוו תאנים הוא כהאי קב גרוגרות שני קצין: **תרומה גדולה**. ניטלת צעין יפה דלא נתנה מורה זה שיעורא ומדאורייתא חיתה אחת פוטרת הכרי' ורבנן אומרין עין יפה אחד מארצעים צינונית אחד מני' עין רעה אחד מששים) אלאמ' ניטלת צעין יפה (א): **רבי אלעזר בר רבי יוסי**. אחא ליפליוגי דאפילו גרוגרות מורמין על ב' תאנים זמנין דקציריה ליה לבמות שהיו משערינן י' דלא ממעט מעשר **מקצוע**. כלי י' ד' תאנים צו הגרוגרות ועל שם כלי קרי להו קציעות **ב' בכמה דרובין: שכלכלה**.

תאנים לחים: **בשסו תרומות הכסוח מדצר**. דהכי משמע האי קרא דכתיב בתרומת מעשר דלויס ונחשב לכל כלומר' במחשבה טעלו תרומת מעשר כגון מן הגורן כאותה תרומה שנטלת מן הגורן דהיינו תרומה גדולה אלאמ' שמי תרומות כתיבי כהאי קרא ונהאי קרא נפקא לן אתרתייהו דניטלות במחשבה ובאומד דונחשב אתרתייהו קאי: **באומר**. שאם יש לו פירות הרבה אין לרין למדוד אלא באומד יטול אחד מחמשים: **במחשבה**

לא אפריש מעשר אדעתא למיפטור ההוא טופיינא ומקולקלין ניהו דטבל וחולין מעורבין: ואלא מאי לבמות שחן אימא סיפא. אלא אי אמרת לבמות שחן והני גרוג' חזין לוח כאילו הוו תאנים אישתבן דבהא מדה של גרוגרות איא תרתי דתריה וזהו לך כמות שחן ודקא אמרת הוו לוי מרבה: בעין יפה עסקי' דעין יפה תורס א' מ': שבמקצוע. כלי מעשיין בו הגרוגרות: צ' שבכלכלה. תאנים שלא יבשו: ואי קשיא דהיי' שלא מן המקור חן הא קשיא שסובכין הכלים זה על זה: כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומר ובמחשבה שנתון עיניו צמד זה של גרור ואוכל צמד אחר ויכול לאומד בדעתו כמה סאין יש בו דכתיבי ונחשב לכל תרומתכם כדגן מן הגורן זו תרומה גדולה:

מסורת הש"ס

א טהרות פ"ג מ"ד, ב מוספתא דתרומות פ"ד ה"ב פ"ג, ג ז"ל זמלא, ד מוספתא דמאי פ"ח ה"י פירושין ב' קדושין נה, ה ויגמל וכן גי' רש"י נבילה בניטין איתא גמלא גירסתא הערוך ענךך אחד גמלאין, ו בכורות נח: בלא י: גיטין ז: ב' כ"י משעור, ח לבמות שחן סאולין כי כסן האי שיעורא, י"ק, ט על גרוגרות תריס י' וחולין קל', כ ותרומות פ"ד מ"ג, ל ולענין ז"ק, מ גדולה נישלת מאומד למלוה דמחזקי כר סדייא, י"ק, נ לזי, י"ק, ס ז"ק מ"ה, ע דמי, ז"ק

תורה אור השלם

1. ונחשב לכם תרומתכם כדגן מן הגורן ובמלאה מן הקרב: במדבר יח כ

הגהות הב"ח

א גבי לבמות שהיו משערינן שפיר וכו' לבמות שהיו איתא סופא: ב רש"י שחן כמות שחן: ג רש"י כי פליגי וכו' משערינן כמו שהיה סאולין וכצר: ד ר"ח תרומה ח' צעין יפה כהי' ואפ"כ מ"ה אמר ר' אליעזר בר' יוסי כור' ר' אלעזר:

מוסף רש"י

המרבה במעשרות. המערינן אחד מתמשה. שמהו ארבעה לחולין גלג' וזהו משמעות המעשר [דעיינושן ג.א.]. פירוטתיו. ששולל לגל אחד חולין מתוקנין סן [דעיינושן ג.א.]. ומעשרותיו מקולקלין. דענל ומעשר מעורבין זה מזה סהכרי סולן טבל הוה, ובמטה ארבעה לחולין לא היה לו ליטול מן הכרי למעשר אלא מני מדה חמישית והוא הפריש מדה שלימה, וסם מעשר לא מל עליו אלא כפי שנתון ומגלה הפאר טבל ואסור לכל אדם עד שיתקנה [דעיינושן ג.א.]. ונחשב לכס תרומתכם. בשיט מבי' [נציח ג.א.] בבית תרומות. דלוי קרל כלים מבי' מתוממסין היינו תרומת מעשר, כגון מן הגורן היינו תרומה גדולה ולחשך דגן שיקבל מעשרים מגורתי והקיש הסמת תרומת מעשר לתרומה גדולה [גיטין ג.א.], ואמרם באומר. אחד מתמשים מאומד תממים פריש מאומד דלס טעם אי כסן אסור, ומדאורייתא חיה אחת פוטרת את הכרי דלא נתנה צו תורס שיעור אלא ולחשך דגנך [שם]. כך תרומת מעשר. שיעוריה תאנים שלא עימקו גרורמין תאנים שלא עימקו על הגרוגרות במנין שאם היו צ' גרוגרות תורס עליהן עשר תאנים הייני במנין. לבמות שחן כמות שהיו הגרוגרות קורס מעשרין: שפיר קאי תריס: זהה ליה

רבינו גרשום

יש דחוי באיסורין. דארמין הואיל וצבא אצ"פ שחור ותפח כמאן דלית ביה שיעורא השתא דמי: גרוריות. תאנים שציימקו: גרורמין תאנים שלא עימקו על הגרוגרות במנין שאם היו צ' גרוגרות תורס עליהן עשר תאנים הייני במנין. לבמות שחן כמות שהיו הגרוגרות קורס מעשרין: שפיר קאי תריס: זהה ליה

מרבא במעשרות. שהתאנה שהוא תורס יש בה כב' גרוגרות ואגן תנן דמעשרותיו מקולקלין. דהתרי טופיינא לא איתקן דהוא לא אפריש מעשר אדעתא למיפטור ההוא טופיינא ומקולקלין ניהו דטבל וחולין מעורבין: ואלא מאי לבמות שחן אימא סיפא. אלא אי אמרת לבמות שחן והני גרוג' חזין לוח כאילו הוו תאנים אישתבן דבהא מדה של גרוגרות איא תרתי דתריה וזהו לך כמות שחן ודקא אמרת הוו לוי מרבה: בעין יפה עסקי' דעין יפה תורס א' מ': שבמקצוע. כלי מעשיין בו הגרוגרות: צ' שבכלכלה. תאנים שלא יבשו: ואי קשיא דהיי' שלא מן המקור חן הא קשיא שסובכין הכלים זה על זה: כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומר ובמחשבה שנתון עיניו צמד זה של גרור ואוכל צמד אחר ויכול לאומד בדעתו כמה סאין יש בו דכתיבי ונחשב לכל תרומתכם כדגן מן הגורן זו תרומה גדולה:

על אפריש מעשר אדעתא למיפטור ההוא טופיינא ומקולקלין ניהו דטבל וחולין מעורבין: ואלא מאי לבמות שחן אימא סיפא. אלא אי אמרת לבמות שחן והני גרוג' חזין לוח כאילו הוו תאנים אישתבן דבהא מדה של גרוגרות איא תרתי דתריה וזהו לך כמות שחן ודקא אמרת הוו לוי מרבה: בעין יפה עסקי' דעין יפה תורס א' מ': שבמקצוע. כלי מעשיין בו הגרוגרות: צ' שבכלכלה. תאנים שלא יבשו: ואי קשיא דהיי' שלא מן המקור חן הא קשיא שסובכין הכלים זה על זה: כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומר ובמחשבה שנתון עיניו צמד זה של גרור ואוכל צמד אחר ויכול לאומד בדעתו כמה סאין יש בו דכתיבי ונחשב לכל תרומתכם כדגן מן הגורן זו תרומה גדולה:

על אפריש מעשר אדעתא למיפטור ההוא טופיינא ומקולקלין ניהו דטבל וחולין מעורבין: ואלא מאי לבמות שחן אימא סיפא. אלא אי אמרת לבמות שחן והני גרוג' חזין לוח כאילו הוו תאנים אישתבן דבהא מדה של גרוגרות איא תרתי דתריה וזהו לך כמות שחן ודקא אמרת הוו לוי מרבה: בעין יפה עסקי' דעין יפה תורס א' מ': שבמקצוע. כלי מעשיין בו הגרוגרות: צ' שבכלכלה. תאנים שלא יבשו: ואי קשיא דהיי' שלא מן המקור חן הא קשיא שסובכין הכלים זה על זה: כשם שהתרומה גדולה ניטלת באומר ובמחשבה שנתון עיניו צמד זה של גרור ואוכל צמד אחר ויכול לאומד בדעתו כמה סאין יש בו דכתיבי ונחשב לכל תרומתכם כדגן מן הגורן זו תרומה גדולה:

א) אולי צ"ל ר' חילא רבי' כמרי שזא עכשיו משערינן ור"ש כרבי וריש לקיש סברי ור"ח שנתמקן וכו'.